نوی سبك او نوی ادب

د

Ketabton.com

ارواښاد استاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر لیك:	مخ:
دخدای قانون	۱
دکار فکر	۱ـ۲
زه خبرنه وم	۲
دخیرخاوند	۳
دیمرکراسی	۳ـ۴
عشق	۴
عمل	۵
دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی	۵ـ۶
زموږباغ	۶
بې تمیزي	۶ـ۷

سر لیك:	مخ:
دظالم فلسفه	۷
دستور العمل	۸
اصلي غل	۹
دغلو منطق	۹ـ۱۰
دغلوډیوه	۱۰
دحاکم اشتباه	۱۰ـ۱۱
خه لري او خه نه لري؟	۱۱
آمر او مامور	۱۲
توره پرده	۱۲ـ۱۳
د ژوند نغمه	۱۳
خوشحالی	۱۳ـ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

دخدای قانون

مونږ د خپلو کورونو له څنګه په ډیره کښې ناست وو. له پاسه یولاروی راغی، د ونې ډډ ته یې ډډه ولګوله. ډوډی یې له ملا نه پرانیستله په مزه مزه یې له څه شي سره خوړله. مونږ ډیر وږي تږي وو، هغه ځان موړکړ او یخې اوبه یې وڅکلې مونږ روژه وو هغه بوزه وه، ځکه چې په مسافر باندې روژې نشته.

لاروی ویل: ماته د خوړلو اجازه شته تاسوته نشته.

ما ته خدای (ج) خواړه او اوبه رواکړیدی په تاسو یې ایسار کړی‌دی.

داد خدای قانون دی، ددی قانون په رمزاو معنی تاسی نه پوهیږئ.

د خدای کارونه بی حکمته نه دي.

تاسی ددغه عملی تعلیم په اصلی معنی ښه فکر وکړئ ! تاسې ولې وږي یاست او زه موړیم؟

زه په کار اومقصد پسې روان یم ناست نه یم زما په ژوند کښې دریدل نشته ځکه ما نه وږی کوي؟

تاسې ځای په ځای پراته یاست ستاسې حرکت لنډ دی ځکه یې وږي کړئ.

تاسې دخدای قانون منلی دی مګر پوه شوي پرې نه یاست. زه ددې دپاره راوګرزیدم چې تاسې پوه کړم او له لوږې نجات ومومئ.

پاڅیږئ، راون شئ اولری ځای په نظرکښې ونیسئ لوره او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته.

دکار فکر

دکورمیرمن ناروغه وه، د دوا پیسې نه وې، غله خلاصه وه ماشومان وږي وو، په کور کښې څه نه و پاتې چې پیسې پرې نغدې شي.

د کورخاوند یوه ورځ په پور پسې وګرځیده، دوستانو، اشنا یانو خپلوانو هیڅ ورنکړه.

بله ورځ په ګدایي پسې ووت دسخیانو او غنیانو له کورونو نه نا امیده راغی.

دریمه ورځ ورته دکار فکر پیداشو کارته یې ملا وتړله په کارپسې روان شو،کاریې وکړ په دغه ورځ یې کورته دوا او ډوډی راوړه د کورمیرمن او ماشومان ډیر خوشحاله شوه.

چې رنځور جوړشي او وږي موړشي له دېنه لویه خوشحالي بله نشته.

که څوک خوشحالي غواړي په کار کښې دې ولټوي.

د رنځو رانو علاج په کارباندې کیږي.

چې وږي مړوي هغه کاردی.

چې سړی خوارشی اوخپلوان ترینه لاس واخلي.

چې څوک پور ورنه کړي او اشنایان نا اشنا شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سخیان ورته وواېي خدای دې درکړي.
چې له هرچا او له هرې خوا نا امیده شي.
په دغه وخت کښې کارپه کارېږي.
پلار خپل ځوی ته تریوه وخته ډوډۍ ورکوي بیا یې له ځانه بېلوي.
چې ځوی لوی شو بیا مور هم شیدی نه ورکوي.
مکردکار مهرباني او احسان په هروخت کښې وي.
دکاربرکت په هیچا کښې نشته.
هغه چې د خان مزدوري کوي خان څه نه ورکوي کارېې ورکوي.
نو راشه! دکارسړی شه!
دکارسړی او د سردار سړی ډېر فرق لري.

زه خبرنه وم

له خوبه راویښ شوم ډېر وری وم.
تا زما له سر لاندې ډوډۍ ایښې و، ما نه لیده په دسترخان کښې پټه وه.
ما ستا دسترخان و نه لټاوه د خلقو درګاه ته ودرېدم.
زه خبر نه وم چې ډوډۍ زما له پښولاندې ده او ماپردۍ کورته لاس نیولی دی.
زه ډېر وروسته پوه شوم چې د ځمکې دسترخان له ډوډۍ ډک دی او زه ګداېي کوم.
که زه پوه وای ما به د ډوډۍ دپاره ځانته دومره باداران نه پیداکول.
زه ستا د درګاه د خاورو په قدر پوه نشوم، زه نه وم خبر چې په دې خاوروکښې هرڅه شته.
هو! تازمونږ دپاره ډېر څه پیداکړي دي مګرموږ نه یو پوه شوي.
لکه چې د ځمکې په مخ دترو دپاره ډکې ویالې او ډک سیندونه بهیږي د ورو دپاره هم په هره پوله ډوډۍ ایښې ده.
هلئ! زرکوئ ! دغه وږي فقېران خبر کړئ چه د خدای دسترخان ولټوي.
ټو ل نعمتونه همدغلته دي.
له خلقو سره بې له کاره اوبې له زیاره څه نشته.
تاسې د خدای په نامه له چانه څه مه غواړئ.
دخدای په نامه څه ورکړئ ځکه چه خدای تاسو ته هر څه درکړي دي که تاسې هرڅه ولټوئ په دغـو خاوروکښې یـې مومئ.
په لټولو هرڅه پیداکیږی.
که تاسې وزګار کښېننی او هر څه له ځانه وغواړئ هرڅه شته، که ګداېي کوئ هیڅ نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخیرخاوند

هغه خپله غوا په پولو او لښتیوپووله.

دهقانان پوهیدل چه دی پردی کښت په غوا باندې نه خوري.

غوا به کله کله د خلقو کښت ته خو له اچوله مګر ده یې جلب نیوه.

دغه لړه زیان دقصد له مخې نه و ځکه چا څه نه ویل.

دغوا خاوند پوهیده چه په پولو او لښتیو باندې غوا ښه مړیږي.

که غوا خوښې وي او پردی شوتله خوري یا ټنډیري یا لنډی اوبوچې کورته راځي.

دده غوا کټاره نه وه، ډیرې ښې شود ې یې کولې هرچابه ویل چه ډیر ه ښه غوا ده.

دغوا شودې او شرومبې هغه یواځې نه خوړلې دمېلمنو د مسافرو د همسایه ګانو برخه هم په کښې وه.

خلقو ویل: دا سړی ډیرښه سړی دی داکور د خیراو برکت کوردی.

هو! څوک چې خپل نفس دغسې وساتي او جلب یې خوښې نه کړي هغه دخیراو برکت خاوند دی.

د هغه ضرر چاته نه رسیږي خیر یې رسیږي.

د هغه غوا هم وری نه پاته کیږي او شودې یې ډیرې دي.

دیمرکراسی

په شفتالو کښې زړی دی په زړي کښې دشفتالو ونه ده، دغنمو په وروکښې دانې شته په دانوکښې همدغسې وری شته.
په چرګه کښې هګۍ ده په هګۍ کښې جرګه.
دغه یوه دانه پندانه چې ګوري تېل اوپلته دواړه لري او په حقیقت کښې بله ډیوه ده مګر ستا سترګې پټې دي دغه رڼا نه ویني.
ته نه یې خبر چې په یوه دانه اوپه یوه خاڅکی کښې عالمونه پراته دي.
ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیادې په یوه خاڅکی او بوکښې لامبو وهله نن ځانته لوی سړی وایې اوپه لویه بیړۍ کښې ناست په لویو سیندونوکښې حرکت کوې.
څه شی چې ته وروکی ګڼې هغه هم لوی دی.
یا هغه چې تاته لوی ښکاري هغه هم لوی ندی.
ته ونه لویه ګڼې هغه په یوه زړي کښې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته زړی وړوکی معلومیږي په هغه کبنې غټه ونه ځای شویده د غه غټه هندوانه چې ګورې کا ل ته نشي پاتې کیدای اوعمرېې ډیر لږدی.
دغه دهندوانې کوچنی زړی تاته هر کا ل تازه هندوانې درکوي.
دزړي قیمت له هندوانې نه لږ نه دی.
هندوانه په زړي کبنې ساتلی ده که زړی ورک شو هندوانه ورکیږي.
که میندی اوپلرونه خپل واړه ماشومان ساتي واړه اوکوچني هم قام اوټبر ساتي.
نو راشه! هیڅ شی وړوکی اوکوچنی مه ګڼه ځکه چې دلته غټ اوکوچنی لوی او وړوکی نشته ټو ل برابر دي یواځې خدای لوی دی اوبس.
دنن ورځې دیموکراسي له همدغسې ژورې کتنې څخه پیداشوه او د ډیر دقت نتیجه ده.

عشق

ته له ډیرقوت او ډیرو لښکروسره په دغه ښار راغلې.
ددې ښاره له خلقو سره دې ډیر جنګونه وکړه.
له دی خوا له هغی خوا ډیر خلق ووژ ل شوه، ډیرې وینې تویې شوې، ډیرې ککرې له پښو لاندې شوې.
ستا مخه چاونشوه نیولی.
تاد ډیرو مړو په سرونو پښې کېښودې او په ډیرقوت له خپلو لښکرو سره دلوی فاتح په شان ښارته راننوتلی.
ته ډیر په قاروې تاغوښتل چې ښار لوټ کړې او قتل عام جوړ کړې.
مګر داکار تا ونشو کړای.
ستا مخې ته دښار یوه ښکلې پیغله راغله ستا زړه یې ویوړ.
تا خپل زړه دهغې له پنجو خلاص نکړای شو او له خپل ټو ل قوت سره یوې پېغلې ته تسلیم شوې.
تا په ځان باندې د یو فاتح ګمان کاوه مګر فاتح بل څوک و.
ته نه وې خبر چې دننه په ښارکښې بل راز قوت موجود دی.
تا په ډیر زور اوقوت ځان اسیرکړ او د خپل اسارت لپاره دې ډیرې قربانۍ ورکړې.
که له تاسره دغه قوت نه وای اوشکست دې خوړلی وای نه اسیر کیدې، دعشق مقام ته رسیدل څه اسانه کار نه دی.
ته اوس دا ښار نشې لوټولی دا خلق نشې وژلی ځکه چه عشق اومحبت اجازه نه درکوي.
ته باید ددوئ خدمت وکړې او ددوئ خدمتکار شې.
هو! عشق له پادشاهانو نه خدمتکاران جوړولی شي.
دلته سکندر بل راز کیږي او دجهانګیرۍ حرص نه پاته کیږي.
سنګر څوک نشي ماتولی دلته زور او قوت ماتیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمل

هغه خپله امسا ټکو له اوبازارته راغی.

په سترګو یې څه نه لیدل خویه نامه یې هرڅه پیژندل.

له ده نه خپلو ماشومانو وځکې غوښتې وې.

دی په وځکو پسی راغلی و.

دغسې ډیر ړانده بازارته راځي او څه اخلي.

دکانداران دهغوئ په سترګو کښې خاورې اچوي او ردي مالونه ورکوي.

ده ته یې هم له خاورو نه ډکې وځکې ورکړې او هر څه په کښې ګډوو.

هغه روان وو او ځولی یې له لاسه خوشې شوه.

د هغه ارزو له خاورو سره برابره شوه.

هغه دزمکې په سرلاس وګرزاوه او هر څه یې ټو ل کړه.

هغه نه پوهیده چه خپل کورته څه شی وړي؟

ده غوندې ډیر ړانده دلته راځي اوله ځانه سره څه وړي چې د وړلو نه دی.

هو! د ړندو عمل همدغسې وي.

د ایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی

چې وړوکی و له شیتکو اوپیریانو ډاریده.
چې لږ غوندې غټ شو د ملاصاحب له ډاره په سبق نه پوهیده په کورکښې د ادې ډارو د باندې د دادا.
اوس چه لوی دی دماسلانو ډار، دخان ډار، د ملک ډار، د حاکم ډار یې په زړه کښې ټینګ ځای نیولی دی.
په چول اوبیدیا کښې له غلو ډاریږي، په کوروکلی کښې له غلیمانو په ښار کښې له پولیسانو، دایمان ځای زړه دی او دی ډیر بې زړه دی.
د شپې په خوب کښې هم ډاریږي او خپکې یې نیسي.
لویه خدایه! په کوم زړه کښې چې دومره ویره وي، ستا ویره ډیره نه ځاییږي ستا خوف ته ډیر لږ ځای پاته کیږي.
که ستا ډار او د ظالمانو ډاریه یو زړه کښې یوشان موجودوي له دېنه لویه ګناه بله نشته.
کشکې دوئ یوازې له تا ډار یدلی اوستا د دښمنانو ډاریې په زړه کښې نه وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو ډار ستا ویره په زړونوکښې کموي او ایمان ته زیان رسوي.
ستا ضعیفه بنده ګان یوازې له تانه نه ویریږي له نورو نه هم ویریږي. دوئ اوس دزورورو له ډاره حق نشي ویلی او ته دحق طرفدار یې.
ته په دروغو خپه کیږې دوئ له ډاره رښتیا نشي ویلی.
ستا ظلم نه دی خوښ دوئ له ویری دظالمانو خدمتونه اوصفتونه کوي.
هغه مسلمان چیرته دی چه یوازی له تا ډاریږی او بس.
ستا بنده باید د ډار بنده نه وي، دنمرود له اوره یې سترګه ونه سوزي، دفرعون په مقابل کښې مغلوب نشي، له مرګه ونه ویریږي.

زموږ باغ

ددې باغ ونې ټولې زړې دي، ډډونه او ښاخونه یې وچ دي، په میوو کښې زښت ډیر فرق راغلی دی میوو لاخه چې سیوری هم نیم نه دی پاته، تازګې نشته، خیابانونه اوچمونه خراب دي، باغ ټول اغزو اوناکاره بوټو نیولی دی.
دګلانو یونیم بوټی که وي هغه دربو اوکبلو لاندې کړېدی دلته اوس طوطیان اوبلبلی نه راځي.پدی چمن کښې اوس ځاروی څري، دونو پاڼې په پسرلي کښې زیړې ښکاري.
داونې ټولې دوهلو دي.
ددې زړو ونو نیلو اوریښو ټوله ځمکه نیولې ده. د ځمکې قوت یې ډیرکم کړیدی مګر ځانګو اوښاخونو ته یې فایده ډیره لږه رسیږي داونې اوس بې ثمره او بې حاصله دي.
دباغ خاوند باید ټولې له بیخه وباسي. په ځای یې نوي نیالګي کیږدي. مونږ باید ډیر انتظار وکاږو چه دلته بیا سیوری اومیوه پیداشي او پدې باغ وبڼ کښې بیاتازګې ووینو.
که مالیار کال په کال چینجنې زړې ونې ایستلې اونوي نیالګي یې په ځای اېښودلی باغ به اوس هم هماغسې سمسورو.
دباغ عمر او د ونو عمربه یوشان نه و.
ونې به ورکېدې باغ به نه ورکیده.
اجتماعي ژوند به له فردي او شخصي ژوند نه نه قربانېده.
څوک چې زړې ونې په باغ کښې ساتي باغ به یې همدغسې وي.

بې تمیزي

ډیرښه آس و، خو د بې تمیزو په لاس کښې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ک يې په قدر پوه نشوه باوغان پرې موړه کيښوده.

ديابو کاريې ترې واخيست.

هغه خبرنه و، چه دغسې آس دپادشاهانو په کمند کښې هم نشته اوقيمت يې ډير زيات دی.

چيرته چې علم او فراست نه وي خلق د آس او يابو فرق نشي کولی هلته عربي اسونه له موږولاندی زخميان شی او دخرو په غاړه دزرو کتورې وي.

په دغسې وخت کښې چې عمومي شعور ړوند وي اوخه نه ويني حافظ دخلقو دبې تميزۍ اعلان کوی:

اسپ تازی شده مجروح بزير پالان
طوق زرين همه درگردن خرمی بينم

دظالم فلسفه

يوسړی دغليمانو په خوله شل کاله بندي شو.
هرچا به ويل حاکم ناروا وکړه، دومره ظلم هيڅوک نه کوي. دلته عدالت نشته، قانون ته څوک نه ګوري، په بډو او رشوتونو هر څه کيږي مونږ له دې حاکم سره نور ګذران نشوکولی.
بندی چې له زندان نه راووت د هنر اوکما ل نوم يې په وطن کښې خپورشو او ډير دکارسړی وخوت.
حاکم ويل: زه پوهيدم چې دی بې ګناه دی، مګر که مادی نه وای بندي کړی، غليمانو واژه يا به ده څوک وژلی و، ده بې زندانه ژوند نشوکولی دده حيات په خطرکښې و، دده دغه هنراو کما ل دزندان برکت دی که دی پوه شي، ماله ده سره ډيرلوی احسان کړی دی. انسان پخپل خيروشر نه پوهيږي ډيرځله په ښو باندې دبدو ګمان کوي.
که دی پوه شي بند يتو ب دده دپاره خير و، ما دده خير په زندان کښې ليده.
ډيرکارونه دي چې په ظاهر ه بد معلوميږي په حقيقت کښې ښه وی، د خلقو په نظرکښې ظلم وي چې فلسفه يې ولټوې رحم او د لسوزی وي.
ناپوهه خلق خير خواهان نه پيژني، په احسان نه پوهيږي، دوستي ورته دښمني ښکاري، په مدرسه باندی دزندان ګمان کوی.
موږ ددوئ په خوشحالۍ پسې نه ګرزو، ددوئ په خير پسې ګرزو.
دوئ په خپل خيرنه پو هيږي او خپل خيرنشي سنجولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستور العمل

خاص مجلس و، ټول غلي ناست وو، يوهم خبرنه وچې څه به وايې؟ دومره پوهيدل چې مطلب ډېر مهم دی.

پس له څه قدر سکوت نه، هغه وويل: غيرله سرو او سپينو ډېرقيمت بهانه شته چې جواهر او الماس هغومره قيمت نه لری حکومت بايد هغه ډېر ټينګ وساتي.

که هغه و، هرڅه شته، که هغه نه و هيڅ نشته، د حکومت اساس اوبنياد هماغه دی، بې له هغه حکومت نشی قايمېدلی.

دخزانو سانته هغومره ضرورنه ده، د هغه شی ساتل فرض دی.

دسياست په دنياکښې هيڅ شی هغومره قيمت نه لری.

په دې خبره ټول په فکر کښې شوه.

چا ګمان کاوه چې مراد عدالت دی حکومت بايد دغه شی ډېر ټينګ وساتی اوله الماسو نه يې بهتر وګڼي.

د ځينو داخيا ل و، چې دمملکت استقلال له هرڅه نه زيات قيمت لری، يوسياستمداربايد د همدغه شي دساتلو ډېر ټينګه توصيه وکړی.

څه نورو تصور کاوه چې مقصد دملت خوشحالي ده.

ديوه ديموکرات حکومت اساس همدغه دی جواهراو الماس دومره قيمت نه لري.

پس له يو څه وقفې هغه خپل مطلب ښکاره کړ.

هغه پو هيده چې زما په خبرو پوهېدل څه اسانه کارنه دی.

هغه وويل: دحکومت ډار بايد ډېر ټينګ وساتل شي او حاکما ن له ډېر تشدد نه کارواخلی، د حکومت ډار که دخلقو په سترګو کښې و خزانو ته څوک کاږه نشي کتلی له ګدامو نونه مړک هم غله نشي وړلی، سره او سپين که په ډاګ پراته وي څوک ورته نه ګوری. که دا ويره د خلقو په زړه کښې وه ظلم ته به عدالت وايي بې رحمي به رحم ګڼي. که ډار نه و او خلك سپين سترګی شو نو بيا ګذاره ډېر مشکله ده.

تاسې کوښښ وکړئ چې دغه ډار د خلقو په زړونو اوسترګو کښې وساتئ او دا قيمت بها څيز ضايع نشي، ددی شي په قيمت باندې ښه پوه شئ!

دا هغه شی دی چې په وينو تويولو په کورونو ورانولو په مالونو لوټولو لاس ته راغلي دي. تاسی يې په آسانه مه ورکوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلي غل

ستا خوښه چه غل ورته واېې که دغلو مل؟ زه يې غل بولم.
ددې غله لاس قاضي يا مفتی نشي پريکولی.
دده له لاسه هرڅه کيږي او ډيرقوت ورسره دی.
حاکمان ده ته څه نشي ويلی.
ډيپلوماټان زور په ده نه رسيږی.
ددې غله احترام قوماندان هم کوی.
داغل ډير زورور غل دی.
دده مخه څوک دورځی هم نشي نيولی.
دی دسر کارپه ما ل کښې هم برخه لري، او په خزانه کښې شريک دی.
په ده باندی هيڅوک دعوه نشي کولی.
ده ته يواځی زه غل ويلی شم اوبس.
دا هغه غل دی چه له سترګونه رانجه نه پټوي سترګې پټوي.
غله پيسې پټوي.
دی غله پټوي، خيانتونه پټوي، ظلمونه پټوي.
اصلي غل همدغه دی.
ترڅو دی ورک نشي غله نه ورکيږي.

دغلو منطق

له ورځې نه شپه ښه ده او له رڼا نه تورتم.
شپه دراحت دپاره ده، ورځ د زخمت دپاره.
دعيش او عشرت وخت شپه ده.
سازونه سرودونه په شپه کښې وي.
وصالونه په شپه کښې صورت نيسي.
ساقی اوشاهد دشپې ښه ښکاره کيږی.
بزم محفلونه د شپې وی.
دحيات اوبه په تورتم کښې دی.
په تياره کښې دستر او پرده پوشۍ راز پټ دی.
تاسې دتورتم په قدرنه پوهيږئ.
شپې لکه د خوبانو زلفې چې هرڅومره اوږدې وي هغو مره ښې وي.
په سپينو مخونو باندې بايد تورې زلفې خورې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي او ښايسته ميرمنې په تورو پردو کښې پټې ښې دي.
موږ او دوئ دپردې ترشاپه تياره کښې هر څه کولی شو.
که زموږ له عملونو پرده لرې شوه او هر چاپه رڼاکښې وليدو مونږ ته به په نفرت وګوري.
زموږ دپاره شپه ډيره ښه ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دورځې هم تورتم او تياره وي.
د وهم او خوف تياره د ورځو رڼا کموي.
له ظلم سره ظلمت اوتورتم تړلی دی.
د ورو خلقو په سترګو باندې توره شپه وي.
دناپوهۍ تياره له شپې نه کمه نه ده.
بايد تل ترتله تياره وي ځکه چې د حيات اوبه په تورتم کښې دی.

دغلوډيوه

سپوږمۍ ورکه شوه، شپه ډيره تياره وه،غله په تورتم کښې راغله په کاله ننوتل.

دوئ خبرنه و چې ښه ښه مالونه چيرته ايښي دي، ځکه يې ډيوه ولګوله او ما ل يې لټاوه.

دکوروکلي خلقو چې رڼا وليده راپا څېدل دغلو مخه يې ونيوله اوغله يې وپيژندل.

يوه وويل: له تورتم نه دغلو ډيوه هم ښه ده.

موږ غله په رڼا کښې وليدل او راوپېښ شو.

هو! موږ غلو راوپېښ کړو.

زموږ په کورکښې غلو ډيوه ولګوله.

دحاکم اشتباه

دومره ظلم او ستم، دومره تغافل او بې پروايي، دومره کبر او غرور.
داسې سخت زړه؟
بې رحمي او بې غوري انتها ته ورسيده.
دزړونو له ازاره هيڅ نه ويريږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په ژړايې زړه نرم نشو.
زما فريادونه نه اوري.
زما عذرونه او زارۍ تاثير نه لري.
زه په ډيراميد ورشم. زما په زړه کښې ډيرې خبرې وي.
زه وايم خپل ټول عرضونه به وکړم.
هغه لکه بريښنا د سترګو په رپ کښې له سترګو پنا شي.
له ډيرې استغنا راته ګوري هم نه.
عاشق دمعشوقې له لاسه دغه راز شکايتونه کول.
حاکم اشتباه وکړه، هغه يې سياستاً بندي کړاو په سياسي بنديانو کښې حساب شو.
آه دوطن مينان په دغسې خبرو زندان ته ځي.

څه لري او څه نه لري؟

زمکې لري، ژرندې لري، قلاګانې لري.
راډيو نه لري، موټر نه لري چوکۍ نه لري.
سرلري، سترګې لري، زړه لري غوږونه لري.
ذوق نه لري، فکرنه لري شعور نه لري احساس نه لري.
ټغرونه لري، توشکونه لري، رخت خوابونه لري.
جارونه لري، څنډل نه لري، مينځل نه لري.
ګوخانې لري، طبيلې لري، تحويلخانې لري.
حمام نه لري تشنات نلري، صابون نه لري.
جوار لري، غنم لري، وريجې لري، پيسې لري.
خيرات نلري، زکوه نلري، صحت نلري، راحت نلري.
حرص لري، غم لري، سودا لري، ظلم لري،ناروا لري.
قناعت نلري، صبر نلري،فضليت نلري، رحم نلري.
جهل لري، بخل لري، حسد لري، رقبيان لري، دښمنان لري.
علم نلري، اخلاق نلري، سواد نلري.
زامن لري، نمسي لري، لوښې لري، وروڼه لري.
مکتب نلري، معلم نلري، ملا نه لري، ميرزانلري.
کبرلري، غرور لري، بدبيني لري بدګماني لري.
انصاف نلري، ضمير نلري، وجدان نلري.
څوک؟
زموږ خان او زموږ ملک.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمر اومامور

زه به په تریو وچولی خبرې کوم.
ته به لکه مجرم کوږ اورمیږ ولاړیې بلې صاحب به وایې.
زه به په هرکار کښې کارلرم.
ته به زما په کار کښې دفکرکولو حق هم نه لرې.
زه به هیڅ نه کوم، ته به زما په امر هر څه کوې.
خدمت به ته کوې نام نیکی به زما وي.
کاربه زه ورانوم ملامت به ته یې.
خومره چې له مرګه ویریږې له مانه به هم ډاریږې.
په هره اندازه چې له ژوند سره علاقه لرې له ماسره به یې هم لرې.
یوازې محبت مې نه دی په کار زماله خوفه باید زړونه وریږیږې.
زما په حضور کښې بې له عجز و نیازه هیڅ خدمت نه قبلیږي.
که د عاجزۍ او دغلامۍ خوی درسره و هر راز خیانتو نه دې معافیږي.
پام کوه! چې پخپل خدمت اولیاقت مغرور نشې.
هرکله چې راځې که هر خومره مهم کارونه دې کړی و لکه ګنهګار سر ټیټې راځه!
خپل خدمتونه مه یادوه!
په قانون استناد مه کوه!
ماته ځان وسپاره زما په خوشحالۍ کښې هر څه ولټوه ستا ترقي زما په اطاعت پورې تړلې ده.
ستاترفیع په همدغسې تواضع کښې پټه ده، ته خپل ځان او خپل حد وپیژنه.
ته ښه فکر وکړه چې څه څوک یم او ته څوک یې!

توره پرده

سپوږمۍ چې په تورو وریځو کښې پټه شي په جهان باندې توره پرده غوړیږي او هرڅه په تورتم کښې ورک وي.

په دغسې توره تیاره کښې دانسان بینایي کارنه کوي، ړانده او دنظر خاوندان یو راز وي، ښه مخونه او بد مخونه فرق

نه لري دسپین او تورتمیز نشي کیدای خپل او پردی نه پیژندل کیږي.

د حقیقت او جما ل رڼا له سپوږمۍ نه کمه نه ده.

ددې سپوږمۍ پټوالی په سترګو لا څه چې په زړونو هم تیاره راولې که داتیاره ورکه نشي او دغه رڼا له تورې پردې

لاندې وي، د ذوق اونظر د خاوندانو شپه نه سبا کیږي.

دشعر او ادب دنیا نه جوړیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر شعور او احساس نه وینیږي.

دکار او حرکت اراده نه پیداکیږي.

د ژوند نغمه

ټول غلي دي، هیڅوک څه نه وایي، دژوند نغمه غلې ده په دغسې خاموشۍ کښې ذوقونه مري، فکرونه محوه کیږي، نشاط او فرحت لکه وحشي مرغه له انسانانو نه تښتي.
زه غواړم ددغه سکوت طلسم مات کړم او خپله سرینده وغږوم داسرینده مادعشق له هیواد او دبلبلو له کوره راوړیده.
زما دسرینديې اواز ډیر خوږدی.
راشئ! کښینئ! زما نغمې واورئ!
زه نه غواړم چې ارزو ګانې مړې او زوړنه ساړه وي.
زه د احساساتو او جذباتو دویښو لو لپاره راغلم.
دغه ده ما خپله سرینده راو اخیستله خپلې نغمې شروع کوم.
دا څه وشوه؟ له دی سرینډی نه خو هیڅ اواز نه پورته کیږي.
سرینده خو نه ده ماته، تارونه یې ټو ل په ځای دي.
داولې نه غږیږي له دینه لویه ضایعه بله نشته.
پوه شوم وپوهیدم داسرینده دبلبلو دکور ده او بې دګلونو له خوابل چیرته نه غږیږي.
داسرینده له عشق سره تعلق او ارتبا ط لري. تارونه یې هم په هماغه مقام پوري تړلي دي.
زه باید ګلزار ته ننووزم او دګلونو په حرم کښې دخپلې سرینديې آواز واورم.
زه باید دنرګس سترګې، دغوټۍ خندا، دچنډړو لبنتې، دسنبلو پریشانه زلفې وګورم او د حسن په ګلزار کښې خپله سرینده وغږوم. بې له دینه دغه خاموشي نه ورکیږي او خوشحالي نه پیداکیږي.
دا توري وریځې باید دلمر او سپوږمۍ له مخې لرې شي.
دبلبلانو پنجرې اوقفسونه باید مات شي.
د باغ تړلې ور باید بیرته شي چې خوشحالۍ راشي او ذوق وشعور سترګې وغړوي.

خوشحالي

ستا دشجاعت اوشهامت ترانه ډیره خوږه ده.

داترانه ډیر مشهور شاعر جوړه کړه، سازندګانو ورته ډیرښه اهنګ پیداکړ اوس یې د وطن جونه او پېغلې په ډیر شوق

وایي او ته یې په اوریدو ډیر خوشحاله یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول خلق تاته په ډیر قدر او احترام ګوري دا چه هلته یوځای بل ځای ستا دتورې او سر بازۍ صفتونه دي او ته له ډیرې خوشحالۍ په جامو کښې نه ځاییږې.

په هغه ورځ چې ته د جنګ او جګړې له میدانه بریالی راغلې ستاپه افتخار جشن ونیول شو په تا باندی له هرې خوا ګلونه شیندل کېده ستا په غاړه کښې خلقو ډګلو هارونه اچول ټولې سترګې تاته متوجه وې او په تا باندې خوشحالي وربدله. دا خوشحالۍ تاله هغه ځایه راوړه چې هلته ډګولیو او بمونو باران وریده او ژوند ډیر په خطرکښې و، ته به هر ساعت له مرګ سره مخامخ کیدې اوډیر لوی غم درسره و.

هو! دمشرانو خوشحالۍ په همدغسې مشکلاتو او خطراتو او غمونو کښې پټه وي او کو چنیان خوشې په خوشې خوشحاله وي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library